

Yhdeksän sanovat muusia olevan.
Miten vähämielistä!
Katso! Lesboksen Sapfo! Kymmenes!

Ei sinua veistänyt Praksiteles,
ei rautainen taltta:
niin siinä seisot kuin tuomiomme.

Aika kaiken kantaa.
Ikävä ikääntyminen
vaihtaa nimen ja muodon,
jumalten suosion ja luonnon.

Katso minua, haaksirikkoista,
jonka tappava meri häpesi riisua alasti;
katso minua, jolle huokaileva meri
soi viimeisen vaatteen.
Ryöstäjän käsin minut jätti ihminen.
Vähän hyötyi, voitti paljon pahaa.
Näin pukeutuneena kulki myös Hadekseen.
Ryösyissäni näki hänet Minos.

Platon

Tässä on suomennettuna neljä antiikin kreikkalaisen runoilijan, Platonin kirjoittamaa runoa. Paremminkin kyseinen Platon tunnetaan filosofina, joka halusi karkoittaa runoilijat ihannevaltiostaan — hän kirjoitti runoja ja halusi karkoittaa runoilijat? Mistä tämä kertoo? Runouden ja filosofian ikivanhasta riidasta, josta Sokrateskin puhuu Platonin *Valtiossa*? Riidasta, joka tapahtuu Platonissa — siis epäloogisuudesta? Joka tapauksessa Platonin nimissä on säilynyt lähes kolmekymmentä runoa. Eikä näitä ole suomennettu Platonin *Teoksiin* — teosten olemus ei ilmeisesti edellytä runoja, siis nimen “Platon” olemus ei vaadi runoutta. Miksi?

Mika Saranpää